

man saa, at hans Plan var den bedste, vilde paa en Maade Ansvarret blive mindre for ham. Det er betydelige Kapitaler, der paatænkes anvendte allerede i Aar og vel ogsaa i kommende Aar paa saadanne Arbejder, og alt hviler i denne ene Mands Haand, da selvfølgelig den nødvendige Sagkundskab ikke kan være til Stede her i Tinget, og det vel ogsaa er tvivlsomt, om den ærede Minister kan siges at være i Besiddelse af tilstrækkelig Sagkundskab til at kunne bedømme Vandbygningsdirektørens Indstillinger. Ministerens Ansvar vilde, forekommer det mig, ogsaa blive væsentlig forringet, hvis der var udgaaet Opfordring til Ingeniørerne i Danmark — udenlandske Ingeniører maatte for øvrigt ogsaa kunne konkurrere — til at fremkomme med Planer til de Arbejder, som agtes udførte i de kommende Aar. Dette er kun en Henstilling. Foreløbig kan det ikke faa nogen Indflydelse paa det her foreliggende Forslag, som formentlig vil blive vedtaget og sat i Gang.

Det andet Punkt, som jeg ønsker at berøre, angaar Spørgsmaalet om Jærnbantaksterne. Der har været rejst Tvivl her i Tinget om, hvorvidt Loven om Jærnbantaksterne blev rettelig anvendt af Generaldirektoratet. Der foreligger jo her i Betænkningen en længere Skrivelse fra Generaldirektoratet vedrørende dette Spørgsmaal. Men over for den ærede Ordførers Udtalelse om, at Finansudvalget ikke kunde gaa ind paa at bedømme denne Skrivelse eller i det hele taget bedømme Spørgsmaalet om Takstlovens Anvendelse, maa det dog være mig tilladt at gøre den Bemærkning, at naar Finansudvalget ikke føler sig kaldet til at behandle slige Spørgsmaal, indser jeg egentlig talt ikke, hvorledes den lovgivende Forsamling kan komme til at kritisere eller øve nogen Indflydelse paa, hvorledes de vedtagne Love anvendes. Det forekommer mig, at Finansudvalget er det naturlige Sted, hvor dette Ting maatte kunne gøre sin Mening gældende over for saadanne Spørgsmaal. Men naar det er Tilfældet, at Finansudvalget ikke mener at kunne tage saadanne Spørgsmaal op til indgaaende Behandling, beklager jeg saa meget mere, at det Ændringsforslag blev forkastet af Rigsdagen, som i sin Tid var stillet om, at man i begge Ting nedsatte et Udvalg, hvortil kunde henvises Sager vedrørende Jærnbanevæsenet og Lovens Anvendelse, og jeg vilde i alt Fald ønske, at hvert enkelt Ting straks i Samlingens Begyndelse herefter vilde nedsætte et Udvalg vedrørende Jærnbanesager,

hvortil der er tilstrækkelig Foranledning, idet der hvert Aar bliver forelagt en Beretning om Driften, som fuldkommen godt kan give Anledning til et Udvalg, hvortil den kan blive henvist. Der vilde derved skabes et Led til Støtte for selve Jærnbanebestyrelsen og til Støtte for den ærede Minister, hvortil alle Sager vedrørende Jærnbanerne, Andragender, Beklagelser, Ønsker, kunde henvises. Det vilde være en Deling af Arbejdet, som ubetinget vilde være til Fordel for os alle. Med Hensyn til Udtalelserne i den paagældende Skrivelse skal jeg begynde med at sige, at jeg, som jeg ogsaa sagde ved Finanslovens første Behandling, fuldt ud kan slutte mig til Generaldirektoratets Udtalelser om, at Publikum har vist sin Paaskønnelse af Loven dels ved den enorme Stigning, som Godstrafikken har faaet, og dels ved den betydelige Stigning, som Persontrafikken har faaet. Jeg tror, at Loven har virket til Gavn, og at den Utilfredshed, som siges at være til Stede, væsentlig er uberettiget. Men naar Generaldirektoratet siger, at det fuldt ud er i Overensstemmelse med de truffe Aftaler i alt, hvad det har gjort, tror jeg, at der foreligger en Misforstaaelse. Der siges i Skrivelsen for det første, at hvis Forudsætningerne for Loven ere brudte, kommer det an paa, om de vare kendte for Jærnbanebestyrelsen. Det tror jeg er en Misforstaaelse. Spørgsmaalet er, om der har været saadanne Forudsætninger, som Jærnbanebestyrelsen ikke kendte, om der har været Aftaler mellem den daværende Minister og Udvalget, og det kan selvfølgelig Generaldirektoratet ikke vide noget om, medmindre den paagældende Minister har sat det i Kundskab derom. Jeg antager i øvrigt, at den daværende Minister var en tilstrækkelig myndig Mand til at kunne træffe Aftaler i Udvalget uden forud at have indhentet Jærnbanebestyrelsens Tilsludelse dertil. At han senere har gjort den bekendt dermed, er en Selvfølge, for saa vidt han da fik Tid dertil, men man maa jo huske, at han døde kort efter Lovens Vedtagelse, saa man kan tænke sig, at der er enkelte Aftaler, som han ikke fik Tid til at meddele Jærnbanebestyrelsen, og naar det samlede Udvalg er enigt om, at der har været Forudsætninger, som ikke synes at være opfyldte, maa det vel være lige saa sikkert, som naar Generaldirektoratet mener at kunne hævde det modsatte. Der er en Ting, som Generaldirektoratet indrømmer, og det er, at der med Hensyn til Taksternes Bedømmelse har været Forudsætninger til Stede, for saa vidt